

ת"פ 10682/10/16 - מדינת ישראל נגד ג כ

14 פברואר 2017

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 10682-10-16 מדינת ישראל נ' כ(עציר)
מ"ת 10693-10-16
מספר פל"א 435537/2016

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ג כ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד פורר

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מתירה את תיקונו של כתב האישום ומרשיעה את הנאשם על סמך הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשע"ז, 14/02/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע על סמך הודייתו בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 16.8.16 ניתן צו הגנה במעמד צד אחד בבית משפט השלום לענייני משפחה בראשל"צ אשר אסר על הנאשם להיכנס לבית בו התגוררה בת זוגו של הנאשם הגב' ת כ, כמו גם נאסר עליו להימצא במרחק של 500 מטר מאותו בית.

בתאריך 17.8.16 הוארך צו ההגנה עד לתאריך 18.10.16.

בתאריך 7.10.16 בסמוך לשעה 00.30 עת נהג הנאשם ברכבו, ראה את בנו ע.ב. עומד בחזית הבית בו התגוררה המתלוננת. בנסיבות הללו עצר הנאשם את רכבו במרחק של 2-3 מטרים מאותו בית ולאחר מכן עזב את המקום.

במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כתב האישום בעניינו של הנאשם תוקן והנאשם הודה והורשע על סמך הודייתו.

אשר לעונש, עתרה המאשימה לעונש של מאסר על תנאי וקנס כספי לצידו בעוד הסנגור ביקש שבית המשפט יסתפק בעונש של קנס בלבד.

בטיעונו לעונש פירט ב"כ המאשימה את נסיבות ביצוע העבירה והדגיש כי מדובר בהפרה של צו שיפוטי.

ב"כ המאשימה סבור כי בנסיבות המקרה והנאשם יש מקום להשתת עונש מרתיע אשר ימנע מהנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות. כמו כן סבור ב"כ המאשימה כי לצד העונש המרתיע יש מקום להטלת עונש ממשי ומוחשי בדמות קנס.

לזכות הנאשם ביקש ב"כ המאשימה לזקוף את ההודיה והסכון בזמן שיפוטי ואת העובדה כי עברו הפלילי אינו מכביד באשר לחובתו רישום פלילי אחד בלבד משנת 2013 בגין עבירת אלימות משנת 2012.

ב"כ הנאשם מנגד עתר להסתפק בקנס כספי בלבד. לדבריו, מבלי להקל ראש בעבירה בה הורשע הנאשם, הרי שמדובר בהפרה מינורית המצויה ברף הנמוך ביותר האפשרי מבחינת חומרתה. לדבריו, מדובר באירוע שלא תוכנן על ידי הנאשם, הנאשם נסע בכביש לפתע הבחין בבנו הקטין ומחמת הגעגועים עצר את רכבו למשך זמן קצר ולאחר שהביט בבנו עזב את המקום.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא סיכן איש ובוודאי לא את המתלוננת ומעשיו נעשו מתוך תחושת געגוע שתקפה אותו ולא מתוך זלזול בצו בית המשפט.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם פירט כי הנאשם כבן 53, לחובתו רישום אחד בלבד. הוא מודה ומצטער על מעשיו וכך עשה גם כבר במעמד חקירתו במשטרה.

בנסיבות הללו סבור ב"כ הנאשם כי הענישה צריכה להיות פרופרציונאלית למעשה וכי ניתן להסתפק בעונש מוחשי בדמות קנס.

הנאשם בדברו האחרון ביקש את רחמי בית המשפט ומסר כי טעה ולא יחזור על טעותו זו.

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ושקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ובהם גילו של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה, עברו הפלילי, כתב האישום שתוקן, הודאתו של הנאשם וחסכון בזמן שיפוטי יקר, והאינטרס הציבורי, סבורני כי בנסיבות המקרה והנאשם ובאופן חריג ניתן להסתפק בעניינו של הנאשם בעונש בדמות קנס כספי בלבד.

אכן יש להקפיד הקפדה יתרה על שמירת צווי בית המשפט. יחד עם זאת מדובר במקרה חריג ומיוחד כאשר להבנתי ההפרה שבוצעה על ידי הנאשם לא מלמדת זלזול בצווי בית המשפט והמניע לה היה רגש אנושי, טבעי ברור ומובן, הגם שלא היתה כל הצדקה להפרת הצו.

מכל האמור ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לענין אני מורה כי הנאשם ישלם קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שוים ורצופים. התשלום הראשון עד לא יאוחר מיום 1.3.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד מהתשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשע"ז, 14/02/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלדעלידיחדוהינר